

[Knud Lind]

ner i forening og på bestilling og med brug af farlige redskaber også ved domsafsigelsen vil udmønte sig i en højere straf, end tilfældet er i dag?»

Begrundelse

Der henvises til en sag fra Lundby i Vordingborg politikreds, hvor flere personer på bestilling overfaldt en person med koben og trækøller, så pågældende brækkede ryggen og et ribben samt beskadigede den ene nyre, hvilket medførte uarbejdsdygtighed i 9 måneder med fare for varigt men.

Det kan ikke være rimeligt, at domstolene takserer den slags vold, som rettelig henhører under straffelovens § 245 eller § 246, til 4 og 6 måneders fængsel.

Besvarelse (19/8 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Bestemmelsen i straffelovens § 244, der vedrører alle tilfælde af vold, hvor der ikke er handlet med forsæt til skade, giver (efter stk. 2) mulighed for, at straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvis angrebet har haft en særlig farlig karakter på grund af de benyttede redskabers eller midlers art eller på grund af de forhold, under hvilke angrebet er udøvet. Det samme gælder, når den udøvede vold i øvrigt har været særlig rå eller brutal.

Har volden haft skade på legeme eller helbred til følge, er straffen efter § 244, stk. 3, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Hvis handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Bestemmelserne i §§ 245 og 246 omhandler de tilfælde, hvor der er handlet med forsæt til legemsskade eller grov legemsbeskadigelse. Den almindelige strafferamme efter § 245 er fængsel indtil 3 år. For de kvalificerede tilfælde, der er nævnt i § 245, stk. 2, er der en særlig strafferamme på fængsel indtil 8 år. Strafferammen i § 246 er fængsel fra 1 til 12 år.

Det tilkommer domstolene i det enkelte tilfælde at træffe bestemmelse om sanktionsfastsættelsen under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder, herunder naturligvis også det udviste forholds grovhed. Justitsministeriet har ikke mulighed for at øve indflydelse på domstolenes afgørelser i de kon-

krete sager, og man kan heller ikke udtale sig om den konkrete sag, som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Med hensyn til retspraksis kan det i øvrigt nævnes, at rigsadvokaten i 1979-80 indbragte en række voldssager for højesteret med henblik på at få denne rets vurdering af strafudmålingen i disse sager. Resultatet heraf har været, at der er gennemført en væsentlig skærpelse af udmålingsniveauet i visse typer af voldssager.

Jeg er enig i, at vold er en alvorlig forbrydelse og bør straffes derefter. Straffeloven giver da også, som ovenfor anført, adgang til idømmelse af frihedsstraffe af ikke ubetydelig varighed for alvorligere tilfælde af vold.

På denne baggrund finder justitsministeriet ikke, at der er anledning til at foretage en revision af straffelovens bestemmelser på dette område.

Spm. nr. S 1546

Til ministeren for offentlige arbejder (12/8 83) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren indrømme, at licitationen over de to færger til Århus-Kalundborg-ruten lige fra begyndelsen har været en farce og kun har medført, at værfterne i Ålborg, Lindø, Helsingør m.fl. er blevet bedraget og har brugt tid og penge på en såkaldt licitation, som der var truffet afgørelse om, inden tilbuddene blev åbnet?»

Begrundelse

Allerede for to en halv måned siden forlød det i korridorerne på Christiansborg, at Nakskov Skibsværft ville få ordren på de to skibe. Dengang anså jeg det for helt udelukket, at ministeren ville vildlede så mange værfter og medarbejdere med en gang tom snak. I dag, hvor den kendsgerning, at man ikke vælger de billigste tilbud, bekræfter, at det hele har været aftalt forud, kan jeg kun beklage, at ministeren tilsyneladende bruger millioner af kroner for at flytte venstreorienterede stemmer til sit eget parti.

Besvarelse (26/8 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):